

De l'ombra d'en Grey a la llum de Gray

En el món editorial hi ha un fenomen que es diu supervendes. Desitgen experimentar-lo tots els que es dediquen a fabricar llibres i l'envegen la majoria dels que n'escriuen. Un supervendes és un títol que aconsegueix imprimir i col·locar uns quants milers d'exemplars. Depenent del país, o del mercat lingüístic, aquests milers han de ser més o menys perquè l'obra en qüestió sigui considerada allò que en l'idioma internacional s'anomena *best-seller*. Un *best-seller*, a Catalunya, té el llistó força baix. Les llistes dels més venuts sempre tenen situat, naturalment, un llibre al capdamunt, per bé que no sempre tots els autors que arriben al cim de la classificació resisteixen prou setmanes per poder ser considerats supervendes. En altres moments, en canvi, hi ha una dura competència i els dos o tres, o quatre, primers noms del rànquing no només es barallen pel lideratge sinó que ho fan, tots plegats, amb una satisfacció considerable a l'hora de fer ca-laix. Això últim no passa gaire. Però passa. En aquests últims temps, sense anar més lluny, ho estem constatant. Fa setmanes, que setmanes, ja fa alguns mesos, que tenim *Cinquanta ombres d'en Grey*, de l'autora

E.L. James, encimbellada com a fenomen literari o, per no ofendre els llepafils, com a fenomen editorial. Un llibre que a Catalunya, juntament amb la segona i la tercera part, està fent fortuna com arreu del món. *Cinquanta ombres d'en Grey* és un èxit planetari, i per aquests verals només resisteixen la

«Us citaré amb profusió d'elogis l'últim de John Banville, titulat 'Llum antiga'»

seva empenta l'incombustible Martí Gironell i l'incandescent Albert Sánchez Piñol. El millor que té un *best-seller* és que no cal allargar-se massa en l'argument perquè més o menys tothom el coneix o n'ha sentit a parlar. Per resumir-ho, és una història digerible per a tots els públics de sexe extrem creatiu, protagonitzat pel senyor Grey i una joveneta, un volum de 500 planes llargues (més de 1.500 si comptem tota la trilogia) que està fent furor especialment entre les dones, que el fan circular amb l'infal·lible

mètode boca-orella i el debaten en trobades a mig camí entre la tertúlia literària i el *tupper-sex*. No en puc opinar perquè no l'he llegit, però com que sóc del parer de mostrar-me moderadament favorable a tots els papers que ajudin a exercitar la lectura atenta, a conrear l'hàbit de llegir, no en diré mal. Ara que, posats a dir bé sobre un llibre amb contingut sexual poc convencional, us citaré amb profusió d'elogis l'últim de John Banville, titulat *Llum antiga* (Bromera). Narra la història d'un actor en l'ocàs de la seva carrera que rememora una reculada i intensa història de sexe furtiu amb la mare del seu millor amic, amb el petit detall que aleshores ell tenia 14 anys. Una elegia sobre la pèrdua, la mort, la solitud i l'engany, relacionada amb la mestria acostumada del senyor Banville, intens en les emocions, reposat en el ritme i prodigiosament fotogràfic en les descripcions. Curiosament, la protagonista (diguem-ne) perversa de la història és una tal senyora Gray, d'aquí que hagi fet una senzilla associació d'idees i un relat m'hagi portat a l'altre. De Grey a Gray. Feu el salt, senyores (i senyors, si s'escau) de l'ombra a la llum, una deliciosa llum antiga que no us defraudarà.

CARTA DES DE PINEDA DE MAR

TERESA MÁRQUEZ mtmarquez@elpunt.cat

Polítics que es fan la foto

La tèxtil Gallostra de Pineda de Mar tanca i deixa 125 persones al carrer. Un cas més d'una sagnant crisi que sembla no tenir fi i que colpeja allà on fa més mal. La setmana passada els treballadors van treure al carrer la seva queixa i van decidir tancar-se a la fàbrica com a darrera mesura desesperada perquè se'ls paguin els vuit mesos de sou que se'ls deuen. Una situació injusta i trista que encara s'hi torna més quan forces polítiques de dins i fora del municipi aprofiten el ressò mediàtic del cas per fer-se la foto darrere les pancartes o per afegir-se a la tancada i, això sí, afanyar-se a deixar-ne constància immediatament a les xarxes socials. Hi ha moments en què el rèdit polític costa de justificar.

FILÒSOF DE BUTXACA ANDREU MAS amas@presencia.cat

«Un parent pobre és sempre un parent llunyà.» Alfred d'Houdetot (1799-1869). Escriptor francès

32 bilions de dòlars es troben avui dia en paradisos fiscals. Això vol dir que una tercera part de la riquesa mundial s'escapa de la recaptació dels estats, segons un informe d'Intermón Oxfam. Els ingressos de les 100 persones més riques del món el 2012 servien per posar fi fins a quatre vegades a la pobresa extrema al món. L'esclatxa entre rics i pobres s'amplia i ningú fa res per evitar-ho.

CARTA DES DE CARDEDEU

JOSEP MAS direccio@gra.el9nou.com

La tele de Cardedeu

Va ser la primera televisió local de Catalunya. Va néixer l'any 1980 de la il·lusió d'uns joves que desafiaven el monopoli de TVE i el seu *Telediario*. De seguida va connectar amb la població, que se la va fer seva. I es podria dir que tothom de Cardedeu hi ha sortit un dia o un altre. Els arxius d'imatges que han acumulat en aquests 32 anys són impressionants si es vol seguir el dia a dia de la població. Per si tot això fos poc, ha estat un centre de formació professional audiovisual de primer ordre. Ara tot això se'n pot anar en orris per la reducció dels ajuts –municipals i de la Generalitat– i la baixa de socis. I només sumant totes les complicitats es podrà evitar el tancament i la pèrdua d'un patrimoni molt valuós.